

Sygn. akt II K 862/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Piotr Gensikowski

Protokolant: Milena Kachniarz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 grudnia 2015 r. sprawy

z aktu oskarżenia Urzędu Celnego w T.

przeciwko

J. B.

s. E. i A. z d. P., urodz. (...) w Ł., PESEL (...), zam. ul. (...) (...)-(...) E. nie karanego

oskarżonego o to, że

w dniu (...)roku w miejscowości Z., powiat G. przewoził samochodem marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wyroby akcyzowe w postaci: 19 970 paczek a'20 sztuk papierosów różnych marek, bez wymaganych znaków akcyzy, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 6 i 86 § 3 i 54 § 2 kks, za które nie zapłacono cła w kwocie 23 235,00 złotych podatku VAT w kwocie 89 258,00 złotych oraz podatku akcyzowego w kwocie 324 505,00 złotych, **tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 k.k.s.**

orzeka

1. Oskarżonego **J. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego, tj. przestępstwa skarbowego określonego w art. 65 § 3 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 3 k.k.s., po zastosowaniu art. 23 § 1 i 3 k.k.s., wymierza mu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej z nich za równoważną kwocie 60 zł (sześćdziesięciu) złotych,

2. Na podstawie art. 30 § 2 i 6 k.k.s. i art. 31 § 6 k.k.s. orzeka przepadek przedmiotów, których przewóz jest zabroniony w postaci 2490 paczek a'20 sztuk papierosów marki (...) bez wymaganych znaków akcyzy, 9340 paczek a'20 sztuk papierosów marki (...) bez wymaganych znaków akcyzy, 5000 paczek a'20 sztuk papierosów marki (...) bez wymaganych znaków akcyzy, 990 paczek papierosów a'20 marki (...) bez wymaganych znaków akcyzy, 330 paczek papierosów a'20 marki (...) bez wymaganych znaków akcyzy, 230 paczek papierosów a'20 marki (...) bez wymaganych znaków akcyzy, 1590 paczek papierosów a'20 marki (...) bez wymaganych znaków akcyzy, przechowywanych w magazynie Urzędu Celnego w T. pod pozycją (...), zarządzając ich zniszczenie,

3. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

(zakres pisemnego uzasadnienia ograniczono na podstawie art. 422 § 2 KPK w zw. z art. 113 § 1 KKS z uwagi na to, że wniosek o pisemne uzasadnienie dotyczy wyłącznie rozstrzygnięcia o karze i innych środkach)

UZASADNIENIE

Przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 k.k.s. jest zagrożone karą grzywny od 10 do 720 stawek dziennych. Rozważając wymiar kary wobec oskarżonego **J. B.** w tych granicach Sąd miał na względzie następujące okoliczności. W ramach dyrektywy odwołującej się do stopnia społecznej szkodliwości Sąd miał na uwadze wartość należności publicznoprawnej narażonej na uszczuplenie, która stanowiła małą wartość w rozumieniu art. 53 § 14 k.k.s. Niemniej jednak należy zauważyć, że okoliczność ta stanowi ustawowe znamię przestępstwa skarbowego określonego w art. 65 § 3 k.k.s. W niniejszej sprawie wysokość tej należności była bliska przekroczenia małej wartości, w związku z czym sąd potraktował tę okoliczność na niekorzyść oskarżonego. W ramach dyrektywy wymiaru kary adekwatnej do stopnia społecznej szkodliwości Sąd uwzględnił nadto inne okoliczności wymienione w art. 53 § 7 k.k.s. W związku z tym Sąd na korzyść oskarżonego uwzględnił, że warunki popełnienia przestępstwa stworzyła mu inna nieustalona osoba, która wyposażyła go w papierosy bez znaków akcyzy, a także w samochód. Jak wynika z wyjaśnień oskarżonego inicjatywa popełnienia tego czynu nie należała do niego, a do innego nieustalonego mężczyzny. Z kolei z punktu widzenia dyrektywy prewencji indywidualnej na korzyść oskarżonego bez wątpienia przemawiała jego uprzednia niekaralność, w tym za przestępstwa skarbowe podobne (k. 30).

W świetle powyższych okoliczności branych pod uwagę przy wymiarze kary Sąd uznał, że wniosek oskarżyciela o wymierzenie 500 stawek dziennych kary grzywny nie zasługiwał na uwzględnienie. Uwzględnienie wszystkich przytoczonych okoliczności przemawiało wszakże – zdaniem Sądu - za wymierzeniem oskarżonemu kary 80 stawek dziennych grzywny. Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu stanowi zadośćuczynienie dyrektyw przewidzianych w art. 13 § 1 k.k.s. Przede wszystkim jest ona, z uwagi na jej wysokość, odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przestępnego. Sądu kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego, a także odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej i uprzedniej niekaralności oskarżonego. Wymierzona kara nie pomija również względów związanych z potrzebą realizacji prewencji generalnej. W ocenie Sądu stanowi ona wszakże sygnał dla środowiska oskarżonego, że popełnienie wymienionych czynów nie jest bezkarne, lecz związane z określoną dolegliwością finansową. Określając wysokość jednej stawki dziennej kary grzywny Sąd miał, na podstawie art. 23 § 3 k.k.s., na uwadze, że oskarżony jest od stycznia 2015 r. osobą bezrobotną, która od lipca 2015 r. nie ma uprawnień do zasiłku (k. 49). Oczywiście oskarżony jest osobą zdrową, podejmuje prace dorywcze. Dlatego też Sąd ustalił wysokość jednej stawki kary grzywny za równoważną kwocie 60 zł. Z tych względów orzeczono jak w punkcie 1-szym wyroku.

O przypadku orzeczono jak w punkcie 2-gim wyroku, gdyż było to obligatoryjne.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. i art. 113 § 1 k.k.s. Sąd w punkcie 3-cim wyroku zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty, zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie okoliczność, że obecnie oskarżony uzyskuje jedynie dochody z dorywczych prac, a ma na utrzymaniu trójkę małoletnich dzieci (k. 12).